

ikke Højesteret, så er det landsretten. Jeg synes lige, vi skal holde tingene adskilt, for jeg ved godt, at nogle af de der sager er meget arbejdskrævende.

Men de store økonomiske problemer ligger joovre i Højesteret, og vi har jo allerede nu begrænset Højesteret netop f.eks. i vores egne undersøgelser fra Folketinget. Der bruger vi ikke Højesteret mere.

Så jeg tror godt, at vi kan løse problemet uden at rende fra hinanden i de her sammenhænge. Vi kigger fornuftigt på det og bruger dommere der, hvor vi synes, at vi har brug for det, og vi bruger jo i meget begrænset omfang højesteretsdommere.

Pia Gjellerup (S):

I Socialdemokratiet er vi – som hovedkraften bag – stolte af domstolsreformen fra 1998, som omhandlede en selvstændiggørelse af domstolene, domstolenes funktion og især også dommerens funktion ved domstolene. Men ud over dette var der også et element om dommernes bierhverv, og det førte til en større åbenhed om bierbeskæftigelsen og et indseende med omfanget.

Kl. 15.50

Efter den første indberetning havde vi lejlighed til her i Folketinget i slutningen af år 2000 at drøfte, hvordan det så ud, ikke med udviklingen, men hvordan det rent faktisk så ud efter den første indberetning.

Vi havde på det tidspunkt et budskab til debatten fra højesteretspræsidenten om, at man gerne så en bedre fordeling mellem dommerne inden for og mellem retsinstanserne, og vi havde i den debat et bud fra Præsidentrådet om, at man gerne så, at man kunne medvirke til at søge det samlede omfang af bierhverv begrænset.

Og så førte vi ellers i en række politiske partier de synspunkter frem, at vi derudover også ville hæge om den indsigt, som der var åbnet mulighed for ved domstolsreformen, for at sikre dommernes habilitet, deres omdømme og deres uafhængighed.

Nu har vi ikke én beretning at holde os til, men fire, og det vil sige, at nu kan vi også bedømme udviklingen. De gode hensigter om begrænsninger er desværre ikke fulgt op med realiteter, og de store forhåbninger hertil er gjort til skamme. Højesteretsdommernes indtægter er steget med over 40 pct. på 4 år på bierhvervenes område. Højesteretsdommerne tjener mere på bi- end på hovedbeskæftigelse, og fordelingen mellem instanserne er ikke blevet mindre skæv,

tværtimod. Vi kan altså med andre ord ikke mere nøjes med de store forhåbninger.

De forslag, der i vinter er kommet fra arbejdsgruppen, som er blevet nævnt her nogle gange, peger på nogle initiativer, som er helt nødvendige, men uden opfølgning fra politisk hold, herunder fra regeringen, er de ikke tilstrækkelige på nuværende tidspunkt. Derfor vil jeg allerede nu gerne kvittere for det, jeg også hørte i justitsministerens besvarelse, nemlig en åbenhed over for og initiativ til at tage sin del af slæbet, og der skal jeg melde, at vi fra Socialdemokratiets side gerne vil være med til at tage den del, der måtte ligge i Folketinget.

Jeg vil så til gengæld sige til forslagsstillerne, at indholdet af dagens forslag er for vidtgående på nuværende tidspunkt. Men det kunne jeg også høre i forslagsstillerens seneste korte bemærkninger at man faktisk også er åben over for fra forslagsstillerens side. Der er en anerkendelse af, at der kan være sager, som med dette forslag ville blive afskåret fra dommeres medvirken, og det kunne der være grund til at se på.

Hvor kan vi så lande med disse forståelser? Ja, jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne foreslå, at vi faktisk under udvalgsbehandlingen laver ændringer af beslutningsforslaget, så vi heri får en samling om, hvad det er for nogle initiativer, vi gerne vil have sat højt på dagsordenen og undersøgt.

Ud over det, der er nævnt fra justitsministerens side, vil jeg gerne foreslå, at vi kommer til en situation, hvor vi pålægger regeringen – og jeg kan høre også i et vist samarbejde med regeringen – at foretage en systematisk vurdering af nødvendigheden af dommeres medvirken i råd og nævn.

Derudover vil jeg foreslå, at der rettes henvendelse til Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed og de faglige voldgiftsretter med opfordring til i videst muligt omfang at flytte opgaver fra højesterets- til lands- og byretsdommere og samtidig hermed en opfordring til systematisk at begrænse anvendelsen af dommere i disse sager. Desuden bør der etableres en ny udpegningsordning, som foreslået af arbejdsgruppen; rettes henvendelse til større private råd og nævn om begrænsning af anvendelsen af dommere; udvikles alternative muligheder til dommeranvendelse i Voldgiftsnævnet og de faglige voldgiftsretter i samarbejde med de berørte parter; og endelig redegøres over for Folketinget senest den 1. november 2003, en dato, der er inspireret af beslutningsforslaget, om re-